

Medlem klagede over, at jeg har brugt de Udtryk om ham, at han har gjort Meddelelser, der vare upaalidelige og vilblydende. Saa, disse Udtryk kan jeg med bedste Samvittighed fastholde, thi der er dog vel ikke det mindste i Vejen for, at man bruger dem, naar det, man siger, er Sandhed, og jeg har tilfulde godtgjort, at det ærede Medlem har gjort Meddelelser, der vare upaalidelige og vilblydende. Jeg kan jo ikke forlange, at det ærede Medlem skal tro det, men enhver, som læser Foredraget igennem og vil lægge Mærke til dets Indhold, vil se, at der er fremsat Paastaaender af det ærede Medlem, som ere paaviste at være upaalidelige og vilblydende. — Med Hensyn til Ribe-Vedstebanen kom det ærede Medlem igen ind paa at fortælle, at Prisen var for høj, og at Renten af den havde været for høj, at Banen ikke havde kostet det, man fra først af havde forudsat og flere andre Ting. Det ved jeg meget godt altsammen, og det har jeg aldrig lagt Skjul paa, men det var den Gang nødvendig at gaa til det Baneanlæg, under de Vilkaar, som overhovedet vare mulige i det Døjeblik. Det blev fra mange Sider erkendt og indirekte ogsaa af Oppositionen, at det alligevel var rigtig og godt, at man fik dette Baneanlæg, selv om man betalte det noget højere, og jeg har ikke været i Stand til at kunne handle anderledes i den Sag, end jeg har gjort. Oppositionen i Rigsdagen har jo ogsaa ladet dette Spørgsmaal ligge, formodentlig i Erkendelse af, at det var noget, man maatte finde sig i uden at gøre for mange Ophævelser. Det er det ærede Medlem forbeholdt at gøre Ophævelser.

Det ærede Medlem taler om, at Statsbanernes Personale er meget forøget — det kan være sandt — at Statsbanernes Budget er urimeligt, at det særlig er forøget ved Baneordningen paa Sjælland, og at Personalet ikke nu gør det samme Arbejde som tidligere. Det tror jeg, er en Fejltagelse af det ærede Medlem. Jeg tror, at der af Arbejde forlanges, hvad der paa nogen Maade kan og billigvis bør forlanges, men jeg skal for øvrigt ikke vidtløftig komme ind paa Jærnbanebudgettet. Heldigvis have Jærnbanerne saa mange Berøringer udad til med de rejsende og andre Personer, at det ærede Medlems Dom, at det er en stor Viasio, næppe vil blive godkendt uden for denne Sal og da heller ikke i den; i den Henseende nærer jeg ikke nogen som helst Frygt. De Overdrivelser, som det ærede Medlem hyppede sin Pensel i, er jeg ikke bange for, de maa falde tilbage paa ham selv. Der kan være noget i, hvad det ærede

Medlem siger om Posteringen paa §§ 26 og 27, men jeg vil gøre opmærksom paa, at det er ikke min Skyld, at de Udgifter, som nu staa paa disse Paragraffer, staa der. Jeg har tit nok udtalt mig om, at det i og for sig er urimeligt, men paa den anden Side maa jeg hævde, at de paa § 27 indførte Poster maa blive staaende, saa længe man forlanger at lægge disse Summer til den Kapital, for hvilken Jærnbanerne staa til Bogs, thi man kan ikke forlange, at de blive regnede baade som aarlig Driftsudgift og til Forøgelse af den Kapital, Statsbanerne staa til Bogs for. At det i og for sig er ret urimeligt at have denne § 27 og til Dels § 26, kan jeg godt indrømme, men det er ikke mig, som har indført disse Bestemmelser. Rigsdagen har hidtil holdt fast paa dem, men man kunde vel nok komme bort fra dem en Gang. — Det ærede Medlem siger, at vore Stog ere særlig for fremmede; Døjmedet med dem er efter det ærede Medlems Mening, at Folk kunne køre fra Sverige til Thyssland gennem Danmark. Selvfølgelig er det en af Stogenes Opgaver, og det kan efter Landets Beliggenhed ikke være andet, men naar det ærede Medlem talte om Stogene som generende de rejsende, er det en stor Fejltagelse. Det er vist et sjællandsk Standpunkt, det ærede Medlem der er kommet til at indtage. For alle dem, som skulle fra Thyssland til Kjøbenhavn og tilbage igen, eller som fra andre Dele af Landet skulle gøre Rejser omkring i Landet, ere Stogene en Fordel; at de rent lokalt paa Sjælland ikke ere det, kan godt indrømmes, men deraf følger ikke, at de ikke ere berettigede, og at vi ikke ere nødte til at have dem, naar vi ellers ville følge med i den almindelige Udvikling. Det er i alt Fald min personlige Opfattelse. — Jeg kan ikke love det ærede Medlem at komme til forøgede Indtægter af Postvæsenet. Det er forsøgt fra Regeringens Side, og jeg kan sige, at det underhaanden er bragt paa Bane ved Behandlingen af Postordningen for nogle Aar siden, men jeg har ikke fundet den allermindeste Bund for Forslag i den Retning, hverken i dette eller i det andet Ting.

Det ærede Medlem taler om den kommitterede ved Hovedkontoret eller Anlægskontoret som teknisk Konsulent for Entreprenørerne; der tror jeg, at det ærede Medlem tager fejl. Der har været en sunden Periode, hvor man har besørgt visse Tegninger og Overslag for Entreprenørerne, men nu sker det ikke, i det mindste er det mig ubekendt, og jeg tror, at jeg kan paastaa, at det ikke sker. — Jeg skal nævne, hvad den vedkommende kommitterede hidtil har haft med